

Список використаних джерел

1. Алексеев Д. И. Аббревиатуры как новый тип слов / Д. И. Алексеев // Развитие словообразования современного русского языка. – М. : Наука, 1966. – С. 13–37.
2. Алексеев Д. И. Сокращенные слова в русском языке / Д. И. Алексеев. – Саратов : Издательство Саратовского университета, 1979. – 328 с.
3. Брітікова К. В. Абревіація як спосіб творення нових назв осіб / К. В. Брітікова // Донецький вісник Наукового товариства ім. Шевченка. – Мовознавство. – Т. 22. – Донецьк : Східний видавничий дім, 2008. – С. 14–20.
4. Бойченко Л. М. Структурно-семантичні типи абревіатур і діапазон їх дериваційної активності в сучасній українській мові / Л. М. Бойченко // Мовознавство – 1982. – № 5. – С. 75–80.
5. Глуцук Н. М. Прагма-семантичні особливості абревіацій у сучасній англійській мові / Н. М. Глуцук // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – № 3. – Філологічні науки. Мовознавство. – Ч. 2. – Луцьк : 2011. – С. 87–92.
6. Горшунов Ю. В. Прагматика аббревиатуры : автореф. дисс. на соискание ученой степени д-ра филологических наук : / Ю. В. Горшунов. – М., 2000. – 32 с.
7. Клименко Н. Ф. Абревіатура / Н. Ф. Клименко // Українська мова : Енциклопедія / Русанівський В. М., Тараненко О. О., Зяблюк М. П. та ін. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. – С. 7.
8. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові / Н. Ф. Клименко. – К. : Наукова думка, 1984. – 251 с.
9. Нелюба А. М. Явища економії в словотвірній номінації української мови / А. М. Нелюба. – Х., 2007. – 302 с.
10. Полухина Я. П. Новообразования в литературных и кинорецензиях / Я. П. Полухина // II Международный симпозиум «Славянские языки и культуры в современном мире : Труды и материалы. – М. : Издательство Московского университета, 2012. – С. 248.
11. Светличная Н. О. Лингвопрагматические свойства аббревиации и деаббревиации в современном русском языке // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – № 1. – Ч. II. – Тамбов : Грамота, 2008. – С. 121–126.
12. Сердюк М. Г. Абревіатури і співвідносні з ними слова та словосполучення / М. Г. Сердюк // Українське мовознавство. – К. : Вища шк., 1981. – Вип. 9. – С. 43–47.

Summary. The article deals with functioning of the abbreviation *сучукрлім* and the version *укрсучлім* in different types of mass communication, difference between this abbreviation and the combination of words *сучасна українська література*.

Keywords: *abbreviation, pragmatics, evaluation, conceptualization.*

Отримано: 3.10.2012 р.

УДК 81'367(477)«19»/«20»

О.В. Яцук

ВИРАЖАЛЬНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНОЇ ФУНКЦІЇ НАПІВПРЕДИКАТИВНИХ АПОЗИТИВНИХ ОДИНИЦЬ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОЗИ КІНЦЯ ХХ – ПОЧ. ХХІ СТ.)

У статті проаналізовано виражальні засоби відокремлених компонентів речення, зокрема напівпредикативних апозитивних; їхні стилістичні можливості, зумовлені художньо-образною функцією. Дослідження здійснено на матеріалі творів українських прозаїків кінця ХХ – поч. ХХІ ст.

Ключові слова: *напівпредикативна апозитивна одиниця, виражальні засоби, художньо-образна функція, лінгвостилістична парадигма, семантико-синтаксичний аспект.*

Цікавим, оригінальним, непередбачуваним, а подекуди й сміливим та відвертим способом рефлексії на дійсність є творчість українських письменників кінця ХХ – поч. ХХІ ст., незаперечним досягненням яких є творення особливої мови художнього тексту, адже довершеність висловленого зумовлена способом його вербального моделювання. Серед мовних засобів у текстах майстрів слова означеного періоду, безумовно, одну із провідних ролей в увиразненні авторського

текстотворення відіграє відокремлення, яке є граматичним маркуванням синтаксичних одиниць, а також сприяє інтенсифікації значення, закладеного у відокремленій синтаксичній одиниці.

Особливі виразові можливості властиві напівпредикативним апозитивним одиницям, які є засобами інтенсифікації тексту та функціональних значень, тобто стилістична вагомість цих синтаксичних одиниць подвійна, що зумовлено, безперечно, їхньою граматичною природою. Зокрема, у семантико-синтаксичному аспекті відокремлені компоненти речення кваліфікують як багатомірні одиниці мови, яким властиві напівпредикативність, зумовлена потенційними можливостями предикатив у морфологічній формі дієприслівника, дієприкметника, прикметника, іменника; або пояснювально-уточнювальне синтаксичне значення, носіями якого є субстантивні, ад'єктивні, адвербіальні, вербумфінитивні, інфінитивні звороти [22, 365].

Означену проблематику в останнє десятиріччя активно досліджують на матеріалі сучасної української мови, адже «відокремлення як багатоаспектне синтаксичне явище пов'язане зі структурним, семантичним, стилістичним і комунікативним ускладненням простого речення, що мотивується потребою особливого виділення, підкреслення окремих елементів смислу речення, відіграє особливу роль, вводить до структури речень додаткові, супутні, предикативні відношення» [24, 301]. Таким чином, актуальним стає питання стилістичного потенціалу мовних одиниць. Зауважимо, що концептуальні положення результатів теоретико-практичних досліджень, присвячених питанням лінгвостилістики, утворюють цілісну систему, зумовлену тенденцією до вивчення засобів вираження та граматичних типів функціонування мовних одиниць, які є складовими компонентами мовотворчості – «якісно нового, оригінального в галузі вербальних способів вираження сприйманої дійсності» [3, 6].

В україністиці теоретичні засади опису одиниць мови в лінгвостилістичній парадигмі, закладені О.О. Потебнею, поглиблювали І.Г. Чередниченко, В.С. Ващенко, В.М. Русанівський, С.І. Дорошенко, а також їхні послідовники В.А. Чабаненко, С.Я. Єрмоленко, Л.І. Мацько, О.Д. Пономарів, С.П. Бирик, І.Я. Завальнюк, П.С. Дудик, А.П. Загнітко, Н.В. Гуйванюк, І.М. Кочан, М.С. Зарицький та інші дослідники.

У зарубіжному мовознавстві лінгвостилістичні питання розглянуто в працях Ш. Баллі, В.В. Виноградова, Н.Д. Арутюнової, О.М. Мухіна, В.М. Цоллера, Б.Ю. Нормана, В.І. Болотова та інших мовознавців.

З огляду на викладене, **актуальність** пропонованого дослідження зумовлена відсутністю в україністиці комплексного вивчення лінгвостилістичного потенціалу так званих напівпредикативних субстантивних одиниць, зокрема апозитивних. По-друге, вагомим аргументом обраної проблематики є й те, що напівпредикативні апозитивні одиниці (далі – НАО) завдяки своїй семантико-функціональній природі, яка передає колорит епохи кінця ХХ – поч. ХХІ ст., відзначаються особливим лінгвостилістичним потенціалом, оригінальністю та частотністю вживання в текстах зазначеного періоду. Ці риси НАО продукують ідіолектні значення функціонування української мови означеного періоду. По-третє, у стилістичному аспекті досі відокремлені члени речення розглядали, зазвичай, з погляду «посилення ролі другорядних членів у певній позиції за допомогою інтонації, наголосу та інших засобів» [17, 196]; поряд з цим функціонує твердження про те, що відокремлення – явище оригінальне не тільки з погляду семантичного, граматичного, а й у функціональних вимірах, за стилістичними ознаками, за частотністю та своєрідністю використання; відокремлення зумовлює появу й використання паралельних форм вислову загалом того самого змісту, що збагачує синоніміку мовлення, виражальні засоби і форми, посилює комунікативну гармонію сказаного [7, 257–259].

Таким чином, **мета цієї статті** – з'ясувати лінгвостилістичні можливості НАО, зокрема виявити та описати виражальні засоби їхньої реалізації як одиниць, що представляють художньо-образну функцію в текстах української прози межі ХХ–ХХІ ст.

Стилістична релевантність означеної функції НАО обумовлена кількома факторами. По-перше, усі компоненти відокремленої субстантивної напівпредикативної одиниці разом виражають образно-експресивне значення: вилучення одного із компонентів чи заміна його іншим спричиняють зміну образного засобу; по-друге, НАО художньо-образної функції марковані значним ступенем інтенсифікації; по-третє, відокремлені субстантивні компоненти речення названої функції тісно пов'язані із означуванним компонентом, контекстом.

З огляду на це, вважаємо художньо-образне значення НАО функцією (смысл НАО завуальований, пізнається через контекст) та засобом художнього увиразнення (значення НАО є дотичне до значення означуваного елемента або є зрозумілим без контексту).

Художньо-образна функція зреалізовується завдяки низці виражальних засобів, носіями яких є означуваний компонент та НАО. Варто зауважити, що найпоширенішим тропом, що інтенсифікує досліджувані одиниці в художніх текстах межі ХХ–ХХІ ст., є метафора різноманітних типів, зокрема – порівняння, алегорія, символ, уособлення, персоніфікація та метонімія, яка представлена перифразом.

Художньо-образна функція властива таким граматичним типам НАО:

I. Елементарні підрядні словосполученнєві НАО.

Образність цього граматичного типу представлена такими виражальними засобами: 1) образно-експресивні засоби:

– метафора, напр.: ... *вітає, здається, навіть хирлявий зустрічний вітерець – радість гігієніста – втім разом з полегшенням приносячи й далеке бамкання з ратушної вежі...* [9: Іздрік, с. 121–122] → *вітерець – радість гігієніста*,

– метафора (порівняння), напр.: *Я намагаюся не згадувати її розкішного волосся, її доторків, її опіків, її безсоння. Інакше мені довелося б позаганяти собі голки – ці мініатюрні рапіри – по самісінькі руків'я...* [9: Іздрік, с. 55] → *голки – ці мініатюрні рапіри*,

– уособлення, напр.: *Фотоапарат – ловець миті – своїм оком націлений у теперішнє* [23: А. Содомора, с. 227] → *фотоапарат – ловець миті*;

2) поєднання словотвірних та образно-експресивних засобів:

– усичення дієслівного афікса → метафора, напр.: *Слово «сміх» – одне з тих, що наче випробовує спроможність мови – тлумача душі – за допомогою всіляких префіксів та суфіксів окреслити найрізноманітніші відтінки тієї дивної [...] сміхової енергії* [23: А. Содомора, с. 186] → *мова – тлумач душі*,

– суфіксальний спосіб творення стрижневого компонента НАО за допомогою форманта **-ник-**, що вказує на особу за видом діяльності + уособлення, напр.: *Наближалась вповільнена думами година [...], коли, дедалі густішаючи, вечірні тіні по вінця заповнюють велетенську чашу всього видимого світу, коли ніч, годувальниця зірок, непомітно вступає у свої права* [23: А. Содомора, с. 405] → *ніч – годувальниця зірок*,

– префіксальний спосіб творення стрижневого компонента НАО за допомогою форманта **по-** + метафора, напр.: ... *і відлунали дзвони, і відхлипало дитя, при хрещенні скроплене свяченою водою, і над розтоптаними кіотами в осінньому мороці відпульсувала надія, посестра милосердя ...* [16: Є. Пашковський, с. 193] → *відпульсувала надія – посестра милосердя*;

3) поєднання лексичного та образно-експресивного засобів:

– іронічне значення + метафора, напр.: *Гімлер, той заповзятий місник, пропонує таку схему: на землях від Дніпра до Тибету, очищених від слов'ян і турків, створити Новий Райх* [11: В. Кожелянко, с. 25] → *Гімлер – той заповзятий місник* (подібність між НАО і денотатом за видом історико-політичної діяльності), крім іронічного значення, метафора сполучається ще з оцінно-описовим значенням, напр.: *дрібненьке обличчя – печене яблуко* [20: С. Процюк, с. 22] (подібність за візуальною схожістю),

– пафосне значення + перифраз, напр.: ... *для усмішки потрібне саме людське обличчя – дзеркало душі* [23: А. Содомора, с. 182] → *людське обличчя – дзеркало душі*,

– бінарні відношення між НАО та означуваним компонентом + метафора, напр.: ... *літаки, ці підземні кроти, вже такого навирейдували в небесах...* [15: В. Медвідь, с. 289] → *літаки – ці підземні кроти* (літак асоціюється із небом, висотою, натомість *крот* із землею, підземною формою існування),

– стрижневий компонент НАО, представлений багатозначною лексемою → метафора (означуваний компонент), напр.: ... *дим – вісник не лише випадкового вогню, а й вогнища – супутника людини* [23: А. Содомора, с. 54] → *вогнище – супутник людини*;

4) образно-експресивний засіб (метафора) + лексичний засіб (іронічно-пафосне значення) + морфологічний засіб (вказівний займенниковий прикметник, що підсилює лексичний засіб), напр.: *Лише дешевий, трохи облуплений хрест, навіть пам'ятника – цієї ілюзії увіковічення – ще не споруджено над могилкою* [18: С. Процюк, с. 27] → *пам'ятник – ця ілюзія увіковічення*.

II. Елементарні сурядні ряди НАО у вираженні поєднанням таких мовних та художніх засобів: образно-експресивний засіб (контрастні відношення між двома стрижневими компонентами НАО на позначення країни) + лексичний засіб (оцінне значення; контекстуальна антонімія) + морфологічний засіб (вживання вказівного займенникового прикметника зі зневажливим значенням), напр.: *Саме в Америці, [...] в цьому затишку та хаосі, її маленький, але, як і у кожній людини, унікальний життєвий досвід синтезувався...* [28: О. Ульяненко, с. 24] → *в Америці – в цьому затишку та хаосі*.

III. Ускладнені підрядні словосполученнєві НАО, що представлені такими мовними та художніми засобами: 1) образно-експресивні засоби:

– афоризм, контекстуально трансформований, напр.: – *Москва, серце землі російської, та пропади вона пропадом! – заверещав Сталін* [11: В. Кожелянко, с. 35] → *Москва – серце землі російської*;

2) поєднання образно-експресивних та лексичних засобів:

– метафора у поєднанні з різними значеннями (пафосне, іронічне, позитивно-оцінне, негативно-описове, негативно-іронічне, негативно-оцінне), напр.: ... *місцева знать чваниться* [...]

кількістю орендованих кіосків на Калинівському ринку – розсадникові новітньої зарази від заїжджих з усього Радянського Союзу «гастролерів» [14: М. Матіос, с. 7] → Калинівський ринок – розсадник новітньої зарази від заїжджих з усього Радянського Союзу «гастролерів»,

– контекстуальний перифраз + іронічне значення, напр.: *Минуло тридцять років відтоді, як перестала існувати Атлантида – одвічний ворог України* [13: В. Кожелянко, с. 138] → Атлантида – одвічний ворог України,

– афоризм (стрижневий компонент НАО) + оцінно-іронічне значення, напр.: *Про дядю Ваню Курського, живу легенду кримінального світу, хлопці лише чули* [4: П. Вольвач, с. 82] → дядя Ваня Курський – жива легенда кримінального світу,

– метонімія + позитивно-оцінне значення, напр.: *Микитині батьки жили в одному із тих галицьких міст, де [...] пам'ятали старих і дивакуватих гімназійних професорів – різновид галицького освітянського донкіхотства* [19: С. Процюк, с. 22] → старі і дивакуваті гімназійні професори – різновид галицького освітянського донкіхотства,

– алегорія + позитивно-оцінне значення, напр.: *І тільки я (людина – О.Я.), мудрий досвідчений кінь, бачив своїм фіолетовим оком кінець тій дорозі* [28: В. Шкляр, с. 73] → я (людина – О.Я.) – мудрий досвідчений кінь,

– поширена метафора (складається із афоризму та ампліфікації) + негативно-оцінне-викривальне значення, напр.: *Мене малога дразнили німцем. Мої батьки [...] все життя своє [...] поклали в чорну землю країни У... Чому ж тоді я, їхня кров уперемішку з глиною, потом, їхніми привселюдними й потаємними слізьми – німець?* [5: Ю. Гудзь, с. 105] → я – їхня кров уперемішку з глиною, потом, їхніми привселюдними й потаємними слізьми,

– поширена метафора (складається із епітетів) + оцінно-описове значення, напр.: *... хіба може щось інше бути окрасою для кромки квітів, окрім росинки – найщирішої, найчистішої сльози осяйного повітря?* [23: А. Содомора, с. 166] → росинка – найщиріша, найчистіша сльоза осяйного повітря,

– афоризм + позитивно-оцінне значення, напр.: *Але Господь на небі цього разу вберіг князя Пожарського, лише кінь, вірний бойовий товариш буйногривий, упав від стріл поганських ...* [12: В. Кожелянко, с. 56] → кінь – вірний бойовий товариш буйногривий,

– контраст (бінарні відношення між означуваним компонентом та НАО) + іронічне значення, напр.: *Що змінило тут колишнє опришківське буйство, цей можливий прообраз нинішнього рекету?* [19: С. Процюк, с. 45] → опришківське буйство – цей можливий прообраз нинішнього рекету,

– контраст ← лексичний засіб (антонімія між означуваним компонентом та стрижневим компонентом НАО; контекстуальна антонімія між атрибутивними компонентами НАО) + оцінне значення, напр.: *Над лісом висів м'ясистий червоний місяць, сонце коханців і горлорізів* [6: В. Даниленко, с. 32] → м'ясистий червоний місяць – сонце коханців і горлорізів;

3) поєднання образно-експресивних та граматичних засобів:

– метафора (уособлення) + морфологічний засіб (вживанням вказівного займенникового прикметника у функції означуваного компонента щодо віддієслівного іменника у структурі НАО) + меланхолійно-емоційне значення, напр.: *... вони для мене найтяжчі, ці останні витівки зими, яка заповзає у весну...* [28: В. Шкляр, с. 23] → вони – ці останні витівки зими,

– образно-експресивний засіб (метафора) + словотвірний засіб (суфіксальний спосіб творення стрижневого компонента НАО за допомогою форманта **-чик-**, що має зменшено-пестливе значення) + лексичний засіб (іронічне значення), напр.: *Самійло (Самуель) Немирич, цей недоречно забутий і завчасно згаслий пагінчик на дереві нашого національного бандитизму, повертає до себе увагу насамперед стилістично* [2: Ю. Андрухович, с. 14] → Самійло (Самуель) Немирич – цей недоречно забутий і завчасно згаслий пагінчик на дереві нашого національного бандитизму,

– метафора + ампліфікація (зумовлена нагнітанням причинно-наслідкових значень вторинних компонентів НАО) + негативно-викривальне значення, напр.: *Сава знайшов би його (батька – О.Я.) у будинку перестарілих, цьому страшному пристановищі розплати за гріхи добровільні і недобровільні, погане виховання дітей, наївну довіру людям* [18: С. Процюк, с. 65] → будинок перестарілих – це страшне пристановище розплати за гріхи добровільні і недобровільні, погане виховання дітей, наївну довіру людям;

4) поєднання образно-експресивних, лексичних та фонетичних засобів: образно-експресивні (метафора, епітети) + лексичний (оцінне значення) + лексико-фонетичний (вживання у функції стрижневого компонента НАО відокремленої одиниці іншомовної лексеми, звукове поєднання компонентів якої має глухе, важке, статичне звучання, що збігається з денотативним значенням означуваного компонента), напр.: *Мене не лякали і товсті пласти книжкової пилюки – цей занедбаний, закинутий конденсат чиеїсь любові чи ненависті* [21: С. Процюк, с. 162] → книжкова пилюка – цей занедбаний, закинутий конденсат чиеїсь любові чи ненависті.

IV. Ускладнені сурядні ряди НАО, що марковані такими виражальними засобами: 1) поєднання образно-експресивних та лексичних засобів:

– контраст, перифраз + іронічне значення, негативно-оцінне, напр.: *Кожна із цих підтоптанних жіночок мала удома тіло свого чоловіка – кістяк або мішок із салом – яке давно не любила* [21: С. Процюк, с. 145] → *тіло свого чоловіка – кістяк або мішок із салом*,

– метонімія + іронічно-оцінне значення, напр.: *А наш пан Стасюньо, гордість і слава України, прокрався тихцем до музикантів і конспіративно в першого сурмаря його золоту тромпету потяг* [1: Ю. Андрухович, с. 67] → *наш пан Стасюньо – гордість і слава України*,

– ампліфікація + контекстуальні антоніми (контрастні відношення між контекстом і НАО), напр.: *Ось чоловік – [...] пияк, дармоїд, соцперезиток і загальноміська болячка. [...] він, добрий і нещасний повелитель, парфумний король, еліксирний імператор, денатуратний цар, дезодорантний князь...* [10: В. Кашка, с. 25] → *він – добрий і нещасний повелитель, парфумний король, еліксирний імператор, денатуратний цар, дезодорантний князь*,

– метафора, ампліфікація + емоційно забарвлені атрибутивими (вторинні компоненти НАО), напр.: *... найважливішим центром безсонного неспокою був Київ, святий Київ наш великий, ірраціональна велич князівського тризуба, Золоті ворота до слави старовинної історії, квітник української духовної аристократії, слава і честь, честь і слава* [18: С. Процюк, с. 36–37] → *Київ – ірраціональна велич князівського тризуба, Золоті ворота до слави старовинної історії, квітник української духовної аристократії, слава і честь, честь і слава*,

– метафора + діалектизми в структурі НАО з метою відтворення соціального тла, напр.: *... знаю тіко, що то янголи, сторожі такі кіля мене, хазяйни нові у цій хаті...* [15: В. Медвідь, с. 28] → *янголи – сторожі такі кіля мене, хазяйни нові у цій хаті*;

2) поєднання образно-експресивних, лексичних та граматичних засобів: перифраз оцінної семантики + емоційно забарвлена лексика у структурі НАО ← словотвірний засіб (лексико-семантичний спосіб творення стрижневого компонента НАО), напр.: *Владислава не телефонує, продажна сука, підстилка, вона покинула його тоді, коли йому найбільше потрібно уваги і співчуття* [19: С. Процюк, с. 63] → *Владислава – продажна сука, підстилка*.

Загалом художньо-образна функція НАО, що функціонують у художніх текстах кінця ХХ – поч. ХХІ ст., зреалізовується завдяки таким засобам:

– тропи (метафора, перифраз, уособлення, контраст, порівняння, афоризм, метонімія, алегорія, ампліфікація, епітети);

– лексичні засоби:

– лексичне значення НАО (іронічне значення, пафосне, пафосно-позитивне, іронічно-негативно-оцінно-викривальне, зневажливе, оцінно-іронічне, позитивно-оцінне, оцінно-описове, пафосно-позитивне; багатозначність, переносне значення),

– лексика НАО за стилістичною диференціацією (емоційно забарвлена лексика у структурі НАО, тавтологія),

– групи слів структури НАО за лексичним значенням (антоніми),

– лексика НАО за вживанням (діалектизми),

– лексика НАО за походженням (іншомовна лексика, яка виконує також фонетичну функцію);

– словотвірні засоби, способи творення слів (суфіксальний спосіб творення, префіксальний, лексико-семантичний, усічення);

– морфологічні засоби слугують підсиленню стилістичного навантаження, яке зумовлено образно-емоційними, лексичними та синтаксичними виражальними можливостями НАО. Зокрема, вказівний займенниковий прикметник використовується для інтенсифікації зневажливого значення, а також з метою емоційного маркування.

Подальші дослідження НАО в лінгвостилістичній парадигмі, зокрема з'ясування питання про засоби увиразнення цих синтаксичних одиниць у представленні аксіологічної, ідентифікаційної, ототожнювальної, уточнювальної та інших функції, зумовлять висновки про стилістичну природу відокремлених компонентів речення, засоби (мовні та художні) їх функціонування та увиразнення.

Список використаних джерел

1. Андрухович Ю. Перверзія : [роман] / Юрій Андрухович. – Львів : Класика, 2002. – 290 с. – (Першотвір).
2. Андрухович Ю. Самійло з Немирова, прекрасний розбишака. Параісторичне оповідання / Юрій Андрухович. // В кн. : Приватна колекція : Вибрана українська проза та есеїстика кінця ХХ століття / [упоряд., вступне слово, бібліограф. відомості та приміт. В. Ґабора]. – Львів : ЛА «Піраміда», 2002. – С. 14–18.
3. Вокальчук Г. М. Словотворчість українських поетів ХХ століття : монографія / Вокальчук Г. М. ; [відп. ред. С. Я. Єрмоленко]. – Острого : Національний університет «Острозька академія», 2008. – 536 с.

4. Вольвач П. Кляса : [роман] / Павло Вольвач // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 162. – С. 47–109; № 163 – С. 3–71; № 164. – С. 14–87.
5. Ґудзь Ю. Навпроти снігу. Станція Віта Поштова : [новели] / Юрко Ґудзь // В кн. : Приватна колекція : Вибрана українська проза та есеїстика кінця ХХ століття / [упоряд., вступне слово, бібліограф. відомості та приміт. В. Ґабора]. – Львів : ЛА «Піраміда», 2002. – С. 104–110.
6. Даниленко В. Розбуди мене до Парипсів. Сон із дзьоба стрижа. Далекий голос саксофона : [оповідання] / Володимир Даниленко // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 174. – С. 26–44.
7. Дудик П. С. Стилістика української мови / Дудик П. С. – К. : ВЦ «Академія», 2005. – 368 с.
8. Забужко О. Казка про калинову сопілку / Оксана Забужко // Забужко Оксана. Сестра, сестро : Повісті та оповідання. – К. : Факт, 2003. – С. 71–122.
9. Іздрик. Воцек & воцекурґія / Іздрик. – Львів : Кальварія, 2002. – 204 с.
10. Кашка В. Житло. Роман-робітня / Володимир Кашка // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 170. – С. 18–71; № 171. – С. 3–59; № 172. – С. 3–61.
11. Кожелянко В. Дефіляда в Москві : [роман] / Василь Кожелянко // Сучасність. – 1998. – № 11. – С. 9–56; № 12. – С. 6–38.
12. Кожелянко В. Конотоп / Василь Кожелянко // Сучасність. – 1999. – № 11. – С. 10–71.
13. Кожелянко В. Котигорошко : [роман] / Василь Кожелянко. – Львів : Кальварія, 2001. – 148 с.
14. Матіос М. Нація / Марія Матіос ; [видання друге, стереотипне]. – Львів : Кальварія, 2002. – 216 с.
15. Медвідь В. Кров по соломі : [роман] / В'ячеслав Медвідь. – Львів : Кальварія, 2002. – С. 15–352.
16. Пашковський Є. Безодня : [роман] / Євген Пашковський // В кн. : Вечеря на дванадцять персон : Житомирська прозова школа / Упоряд., передм., літ. ред. В. Даниленка. – К. : Генеза, 1997. – С. 170–341.
17. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови : підручник / Пономарів О. Д. – [3-тє вид., перероб. і доповн.]. – Тернопіль: навчальна книга–Богдан, 2000. – 248 с.
18. Процюк С. Інфекція / Степан Процюк. – Львів : ЛА «Піраміда», 2002. – 196 с.
19. Процюк С. Тотем : [роман] / Степан Процюк // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 178. – С. 3–67; № 179 – 181. – С. 34–95.
20. Процюк С. Червона троянда, чорна троянда. Фройдистська повість / Степан Процюк // Кур'єр Кривбасу. – 2001. – № 138. – С. 12–37.
21. Процюк С. Шибениця для ніжності : [повість] / Степан Процюк. – Тернопіль : Джура, 2001. – 200 с.
22. Слинько І. І. Синтаксис сучасної української мови : Проблемні питання / Слинько І. І., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М. Ф. : [навч. посібник]. – К. : Вища школа, 1994. – 670 с.
23. Содомора А. Наодинці зі словом / Андрій Содомора. – Львів : Центр гуманітарних досліджень Львівського держуніверситету ім. І. Франка, 1999. – 475 с.
24. Украинская грамматика / [Городенская К. Г., Грищенко А. П., Жовтобрюх М. А., Русановский В. М.]. – К. : Наукова думка, 1986. – 360 с.
25. Ульяненко О. Хрест на Сатурні. Історія одного кохання / Олесь Ульяненко // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 176. – С. 3–55; № 177. – С. 53–102.
26. Урысон Е. В. Обособление как средство смыслового подчеркивания / Е. В. Урысон // Вопросы языкознания. – 1990. – № 4. – С. 35–45.
27. Шкляр В. Елементал : [роман] / Василь Шкляр // Сучасність. – 2002. – № 2. – С. 6–85.
28. Шкляр В. Ключ : [роман] / Василь Шкляр // Сучасність. – 1999. – № 5. – С. 6–59; № 6. – С. 9–59.

Summary. The article is devoted to research and describe the expressive means of separated components of a sentence, in particular semipredicative apozytyvnykh; their stylistic possibilities caused by artistically-shaped function. The research was conducted on the material works of Ukrainian writers at the end of XX – at the beginning of XXI centuries.

Key words: semipredicative apozytyvna unit, expressive means, artistically-shaped function, linguostylistic paradigm, semantico-syntactic aspect.

Отримано: 15.10.2012 р.